

حرفه‌ی پژوهشی در همه‌ی اعصار و قرون گذشته با توجه ویژه به اخلاق فرین بوده است؛ اما مطرح نمودن اخلاق پژوهشی به عنوان علمی کاربردی، همراه با نگرشی متفاوت به اخلاق، تاریخچه‌ی چندان طولانی‌ای ندارد. در دهه‌های اخیر، پیشرفت‌های شگفت‌آور جامعه‌ی بشری در علوم و فناوری‌های گوناگون با چالش‌های اخلاقی فراوانی رو به رو شده است که بنا به ضرورت، رویکرد اخلاقی متفاوت و متناسبی را می‌طلبد تا در صحنه‌ی عمل و ارائه‌ی خدمات بهداشتی - درمانی کارآمد باشد. از این روزت که به اذعان صاحب نظران، اخلاق پژوهشی دیگر فقط شامل اوامر و نواهی اخلاقی نبوده یا یک علم نظری با مبانی و اصول ثابت و تکراری محسوب نمی‌شود. اخلاق پژوهشی نوین با رویکردی پویا و نظارتی دقیق، علوم و فنون جدید را به چالش می‌کشد و اصول و راهنمایی‌ای را به فراخور بیان می‌نماید تا چاقوی دو لبه‌ی علم صرفاً در خدمت جامعه‌ی انسانی قرار گیرد.

در این راستا اساتید، اندیشمندان و دست‌اندرکاران حوزه‌ی بهداشت و درمان کشور نیز در سال‌های اخیر گام‌های ارزشمندی برداشته‌اند. ناگفته نماند که جامعه‌ی پژوهشی کشور ما به واسطه‌ی تاریخچه‌ای که در تربیت پژوهشکان وارسته و سرآمد در علم و اخلاق دارد، با انتظارات بجایی از سوی عموم جامعه رو به رو است که این امر، نهادینه نمودن اخلاق پژوهشی را به صورت یک ضرورت روزمره مطرح نموده است. اما متأسفانه به نظر می‌رسد غفلت از آموزش‌های پایه‌ی لازم، عدم توجه به موقع به این جامعه و گرایش برخی پژوهشکان به کسب درآمد متناسب، نگرانی‌هایی را در جامعه ایجاد کرده است که عدم توجه به موقع به این موضوع می‌تواند با از بین رفتن قبح اخلاقی برخی اعمال و متدالوی شدن آن‌ها، شرافت حرفه‌ی پژوهشی را خدشه‌دار نموده و از اعتماد جامعه به لیاقت و امانت‌داری پژوهشکان بکاهد. مواردی هم‌چون سهم‌خواهی در درمان یا ارجاع بیماران، جراحی‌های غیرضروری و ... که متأسفانه در صورت عدم توجه، در آینده‌ای نه‌چندان دور، به صورت اموری متدالوی در سطح جامعه‌ی پژوهشی درخواهند آمد، توجه بنیادین به آموزش‌های اخلاق پژوهشی و تغییر در برنامه‌های آموزشی پژوهشکان را الزامی می‌نماید.

مصطفی‌الذکر به همراه مباحث اخلاقی در حوزه‌های نوینی چون پیوند اعضاء، پژوهش‌های سلول‌های بنیادی، پژوهش‌های رژیک، تحقیقات بر رویان انسانی، شیوه‌های نوین کمکباروری و مانند آن‌ها، بر توجه عمیق‌تر دست‌اندرکاران در جهت کاربردی نمودن اخلاق پژوهشی در کشور تأکید دارد. عدالت در حیطه‌ی بهداشت و درمان و ضرورت توجه ویژه سازمان‌های بیمه‌گر به ضرورت‌های این حوزه نیز مباحثی هستند که با اخلاق پژوهشی نوین گره خورده‌اند. تدوین برنامه‌های جامع و جامعه‌نگر می‌تواند با افزایش آگاهی جامعه و کادر پژوهشی، نقطه‌ی عطفی در ارتقاء اخلاقی جامعه‌ی پژوهشی باشد.

با لحاظ نمودن مقادمه‌ی فوق، بدیهی است که در جامعه‌ی اسلامی ما، با وجود ارزش‌های والای معنوی و منابع غنی دینی، اخلاق پژوهشی می‌باید رویکردی نوین را در دو بعد مبانی نظری و عملکرد تجربه نماید که با الطاف الهی طی دهه‌ی اخیر شاهد تحولاتی در این خصوص بوده‌ایم. در همین راستا، انتشار مجله‌ای با عنوان «اخلاق پژوهشی» نیاز امروز جامعه‌ی ماست که دو مین مجلد آن اکنون در دستان علاقه‌مندان این حوزه قرار می‌گیرد. اندیشمندان حوزه‌های مختلف از جمله فلسفه، اخلاق، حقوق و پژوهشی و سایر اقسام را بیان دیدگاه‌های خود در قالب مقالات علمی ما را در رسیدن به اهداف مان یاری خواهند کرد. امید که با عنایات خداوند متعال گامی هر چند کوچک در این حوزه برداشته شود.

دکتر باقر لاریجانی

سردبیر مجله

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.